СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 251. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го ЖОВТНЯ 1948. No. 251. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 28, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen { 4-0807 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ В ПЕРЕДВИБОРЧІЙ ПОЛІТИЦІ

Вашингтон, 26 жовтня. — Закон, який мав на цілі відмежити робітничі організації від участи в партійній політиці, поміг їм пірнути в ню ще глибше. У законі Тефта-Гартлія заборонено робітничим юніям давати жертви на партійні політичні організації на підтримку кандидатів, одначе не заборонено юнії збирати жертви від своїх членів. Цю ключку використали юнії в такий спосіб, що збираються великі фонди на підтримку або на поборювання кандидатів, відповідно до того, чи вони прихильно або ворожо настроєні до закону Тефта-Гартлія. Кваліфікації, хто є прихильний, а хто неприхильний робітничому питанні, дають дві політичні юнійні організації, а це Комітет Політичної Акції при Конгресі Індустріяльних Організацій та Робітнича Ліґа для Політичного Вишколу при Американській Федерації Праці. Ці Комітети дістають від членів юній розмірно великі фонди й самостійно ведуть передвиборчу акцію. В засаді вони агітують за те, щоб усі робітники явилися при голосуванні в дні 2 листопада, одначе вони теж діяльні в практиці в такий спосіб, що самі оплачують час на радієвих сітках для кандидатів. Найбільше користають з такої політики кандидати Демократичної партії. Крім згаданих двох центральних робітничих організацій мають ще свою політику самостійні великі юнії і організації залізничників, які існують під назвою „братств".

ТРУМАН КРИТИКУЄ ПРОБНІ ГОЛОСУВАННЯ.

Клівленд. — Президент Труман у своїй передвиборчій промові закинув республиканцям ворожнечу до народних справ, яка проявилася в тому, що республиканська більшість в конгресі не допустила до ухвалення різних проєктів, які були обраховані на добробут народу. Труман сказав теж, що оприлюднювання приватних пробних голосувань має на меті збаламутити прилюдну опінію і зробити виборців байдужими.

ДЮІ ОСУДЖУЄ ТАКТИКУ „КИДАННЯ БОЛОТОМ" ТА „ЗАЛЯКУВАННЯ".

Шікаґо. — Здвиг народу — 125,000 — привітав ґуб. Тамеса Е. Дюія при його візді до Шікаґа для виголошення передвиборчої промови. У стадіоні зібралося 24,000 людей, щоб вислухати його промови. У ній він осудив Тактику демократичного кандидата, в якій він „обкидує болотом" своїх противників, а теж „залякує виборців", упереджаючи їх, що з приходом республиканців до влади може прийти диктатура. Дюі знову звернувся зі зазивом до обєднання народу. У своїй промові він обговорив свої погляди на робітничі, Фармерські й бизнесові справи й обіцяв збереження й поширення суспільного добробуту.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗБЛИЖЕННЯ АФП И КІО ПІСЛЯ ВИБОРІВ.

Політичні струї в таких організаціях, як Американська Федерація Праці й Конгрес Індустріяльних Організацій схрещуються в тому напрямку, щоб негайно після виборів почати працю над зближенням обох згаданих організацій для політичної акції в майбутньому. Прихильне прийняття оповістки голови АФП Вилйема Ґріна в справі створення третьої політичної партії з робітничих організацій вказує, що така акція може увінчатися належним успіхом. Великий вплив при формуванні нової партії має Волтер Рутер, предсідник юнії автомобілевих робітників і Дейвид Дубінскі, предсідник юнії кравецьких робітників при жіночім одягу.

ДЕМОКРАТАМ ЗАБРАКЛО ГРОША ПЕРЕД ВИБОРАМИ.

Вашинґтон. — Краєвий Демократичний Комітет зголосив до конгресу звіт з орудування виборчими фондами. У звіті сказано, що на вибір президента Трумана Комітет видав $1,503,709 і що Комітет має дефіцит в сумі $10,755. З порівнання з видатками Краєвого Республиканського Комітету виходить, що демократи видали $202,661 менше ніж республиканці, яких видатки на вибір свого кандидата дійшли до висоти $1,706,370. Демократи виказують, що вони мають ще банкової готівки — на тиждень перед виборами — $8,485, республиканці її не оприлюднюють.

ЮНІЯ ПРОЦЕСУЄ ЗА НЕДОПУСКАННЯ ДО ПРАЦІ В ПІДПРИЄМСТВІ.

Ню Йорк. — Юнія елекричних робітників, приналежна до КІО, зголосила судовий процес проти Дженерал Елекрик Компані й урядовців федеральної Комісії Атомової Енергії за те, що вони виключили від роздавання праці членів юнії. Комісія зробила це тому, що урядовці юнії не внесли до уряду присяги, що її урядники не є комуністами. Юнія домагається $100,000,000 відшкодування. Позов внесений до Федерального Дистриктового суду у Вашинґтоні. Він підписаний предсідником юнії Албертом Фицджералдом і Леоном Жарно, предсідником відділу юнії у Скенектаді, стейту Ню Йорк.

Британія дістає позичку в сумі 310 мільйонів

Вашингтон, 26. жовтня. — Адміністрація Економічної Кооперації (ЕКА) підписала умову на призначення Великобританії позички в сумі $310,000,000 з Фонду Видужання Европи, який виносить в біжучому році $5,055,000,000. Представники Англії, які підписали позичку, заявляють, що ці гроші мають бути звернені Америці впродовж 35 років. Вони мають бути зужиті на закупно промислових машин і сирівців у Злучених Державах. Коли конгрес ухвалював програму Видужання Европи, він застеріг, що цілий більйон долярів має піти на грошеву позичку і британська позичка має бути взята з цих фондів. Від квітня Британія діставала безпосередні приділи в матеріялах вартости $555,704,154 так, що справжня сума, яку дістала цього року Великобританія, доходить до більйона долярів. Є це вже друга велика позичка Англії із Злучених Держав після війни. Перша позичка в сумі $3,750,000,000 була признана в 1946 р. Вона була обрахована так, щоб стати Великобританії в пригоді до 1950 року, одначе внаслідок інфляції вона вичерпалася вже тепер.

24 ТРАНСПОРТОВИХ ЛІТАКІВ МАРИНАРКИ ДЛЯ БЕРЛІНА.

Вашингтон. — Дві скадрони транспортових літаків американської воєнної фльоти мають відлетіти до Берліна на допомогу при постачанні харчів з західних зон. Є це частина з обіцяних президентом 66 літаків. Це буде перший безпосередній ужиток літаків воєнної фльоти для перевозу харчів з Франкфурту до Берліна.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ДЛЯ БЛИЗЬКОГО СХОДУ.

Вашингтон. — Американський Червоний Хрест звідомив департамент стейту, що він висилає допомогові матеріяли на поратунок Близького Сходу. Крім досі висланих матеріялів тепер піде туди 3,000 коців, 150,000 ліктів бавовняної матерії, 5,000 викінчених одягів, 150,000 кісток мила, 10,000 вирядів для перевивання ран. Впарі з матеріялами поїдуть туди експерти в розділюванні допомоги.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СТАЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ ГОЛОВНОЮ ПРОБЛЕМОЮ БРИТАНСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

Лондон, 27. жовтня. — Король Юрій VI. відкрив вчора формально звичайну сесію британського парляменту, виголошуючи престольну промову, головною темою якої була видвигнена лейбуристським урядом проблема націоналізації стальної індустрії. Відкриття парляменту відбулося з традиційною парадністю. Крім націоналізації стальної індустрії, уряд видвигнув ще 21 інших нових законопроєктів.

ПІДОЗРІЛЕ ОБМЕЖЕННЯ РУХУ В ЮГОСЛАВІЇ.

Белград, Югославія, 27-го жовтня. — Югославський уряд видав нагле розпорядження про драстичне обмеження пасажирського і товарового руху на своїх залізницях, не подаючи до цього жодних вияснень і причин. На цю тему в країні та закордоном підноситься різноманітні здогади.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ЗНОВУ В АРГЕНТИНІ.

Буенос Айрес. — Амбасадор Злучених Держав Джеймс Брус, повернув знову на свій пост кораблем Бразилія. Ще як був на кораблі, дістав він від президента Арґентини Хуана Перона телеграму, в якій він привітав Бруса „широкими обіймами". Кажуть, що амбасадор не дістав окремих інструкцій, яку має вести політику і тому він буде вживати власної тактики при наладнанні справ з Арґентиною.

Долес засуджує советську підривну політику в світі

ЯК ДОВГО ІСНУЄ СОВЄТСЬКА ЗАГРОЗА, АМЕРИКА НЕ ПЕРЕДАСТЬ ТАЄМНИЦІ АТОМУ — ТВЕРДИТЬ ОСТИН

Париж, 27. жовтня. — Американський представник в Політичному комітеті Ґенеральної Асамблеї ОД., та кандидат на секретаря стейту на випадок виборчої перемоги Республиканської партії, Джан Фостер Долес, виступив вчора в тому комітеті з гострим обвинуваченням проти Совєтського Союзу, закидуючи йому, що він свідомо створює неспокої в Европі, Азії, Африці і обох Америках, поширюючи комунізм та проповідуючи насилля як засіб для досягнення своїх світово-політичних амбіцій. Забираючи слово під час дебат над справою комуністичних безпорядків в Ґреції, Долес твердив, що грецькі большевики одержують допомогу від Совєтів і їх сателітів та що події в Ґреції є тільки частиною совєтських намагань запанувати над цілим світом. Перед виступом Долеса Комітет ОД відкинув більшістю 50 голосів проти 6 совєтських югославську пропозицію на вислухання представника грецької п'ятої колони. Долес з американського боку піддержував пропозицію Балканської комісії ОД в справі осторогги для Альбанії, Югославії і Болгарії, щоби вони припинили свою інтервенцію в Ґреції. Перед тим самим комітетом раніше виступив американський представник Ворен Р. Остин, заявляючи, що ЗДА не видадуть таємниці атомової зброї, як довго в світі існує загроза совєтської агресії. В своїй дальшій промові Долес гостро засудив совєтську підривну політику в цілому світі, даючи виразно до зрозуміння, що Америка не думає толерувати її в безконечність. Арґументи Долеса піддержували інші представники.

ЮГОСЛАВСЬКЕ ОБВИНУВАЧЕННЯ ПРОТИ АМЕРИКИ І БРИТАНІЇ ЗА ДОПОМОГУ ТРІЄСТОВІ.

Париж, 27. жовтня. — Югославська делеґація в ОД внесла гострий протест проти здогадного порушення Америкою і Британією мирового договору з Італією щодо Трієсту. В югославському меморіялі наводиться головно факт, що згадані країни допустилися того порушення, включивши свої зони Трієсту в плян американської економічної допомоги.

„ДЖЕНЕРАЛ БЛЕК" З НОВИМИ ІМІГРАНТАМИ ПРИЧАЛИТЬ В НЕДІЛЮ

Ню Йорк. — У звідомленнях з корабельного руху зазначений приїзд корабля Дженерал Блек. Він має приїхати у неділю 31. жовтня до причалу при Вест 21 вулиці, який находиться над рікою Гудсон. — Як звісно, на кораблі находиться 813 імігрантів зі скитальщини, між ними 200 українців. На лісті, яку оприлюднила Комісія для Діпістів, не зазначено громадянства українців, тому їх національна приналежність може бути тільки здогадна. Досі ще не наладнаний персонал, який має обслужити нових імігрантів при їх висіданні з корабля, не зважаючи на засідання відбуті в цій справі Портовим Комітетом у Ню Йорку.

СТРАЙКОВІ ЗАВОРУШЕННЯ У ФРАНЦІЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ.

Париж, 27. жовтня. — В цілій Франції, головно в її промислових північних і південних районах, продовжуються страйкові заворушення та зудари між відділами безпеки і стракуючими робітниками. Під час вчорашньої акції поліції та відділів безпеки для охорони шахт від саботажів на півдні країни дійшло до зудару, в якому один вуглекоп був вбитий, а вісім інших осіб поранених. В урядовому повідомленні стверджено, що підбурені комуністами страйкарі перші відкрили вогонь на поліцію. В Парижі і Марсей ведеться посилена акція за солідарністю всіх робітників з вуглекопами. В північних промислових районах теж дійшло до заворушень на тлі арешту кількох осіб, між ними чужинних робітників.

СОВЄТИ ПРОТИ АМЕРИКИ ЗА АЗИЛЬ ДЛЯ ДВОХ ВТІКАЧІВ.

Відень, 27. жовтня. — Совєтське агентство ТАСС накинулося вчора на ЗДА, закидуючи їм порушення „існуючого" чотиро-державного договору про втікачів. Идеться про двох офіцерів совєтської авіяції, що на початку цього місяця втекли совєтським бомбардувальником з України в американську зону Австрії. Совєти твердять, що це два „злочинці, які повинні бути передані судові". ТАСС в дальшому обвинувачує американців, що вони забрали деякі машини та апарати з літака, що ним ці два „злочинці" втекли.

ХВИЛЯ СТРАЙКІВ У ФІНЛЯНДІЇ.

Гельсінки, 27-го жовтня. — Піддержувана Совєтами комуністична п'ята колона у Фінляндії, що віднесла поразку в недавніх виборах, почала тепер широко закроєну страйкову акцію, з метою повалити теперішній соціял-демократичний уряд.

ЗАХІДНА ЕВРОПА ПРОПОНУЄ АМЕРИЦІ СПІЛЬНУ ОБОРОНУ

Париж, 27 жовтня. — Міністри закордонних справ п'ятьох західно-европейських країн, зв'язаних військовим союзом в Брюсель: Британії, Франції, Бельгії, Голяндії і Люксембургу, рішили на своїх вчорашніх нарадах запропонувати Злученим Державам Америки формальні переговори в справі північно-атлянтійського оборонного договору, що охоплював би Північну Амереку та частину Західної Европи. Досі на цю тему вже відбулося багато неформальних розмов, а формальні переговори мали б початися негайно після вибору президента в ЗДА. Британський міністер закордонних справ Бевин мав би на цю тему відбути сьогодні наради зі секретарем стейту Маршалом. З поінформованих джерел заявляють, що згаданих п'ять західно-европейських країн вже в дотеперішніх неофіціяльних розмовах на цю тему висловили бажання, щоби ЗДА перебрали самі ініціятиву й провід в переговорах та договорі, але Америка зі свого боку мала відмовитися, вважаючи, що в цій справі, подібно як і в пляні Маршала, европейські країни насамперед самі повинні виявити, що вони справді бажають працювати під цим оглядом спільно і аж тоді звернутись за допомогою до ЗДА. Америка мала поставити передумову, щоби західно-европейські країни насамперед приготовили спільний оборонний плян в рямках резолюції Ванденберґа з 19 травня. Тільки тоді ЗДА могли б забрати конкретне становище до західно-европейських оборонних потреб та дати цим країнам відповідну допомогу рівночасно з відповідними політичними і військовими ґарантіями. Кінцеве рішення в цій справі залежить не від американського уряду, тільки від конгресу. Згадана резолюція Ванденберґа, на якій і базується концепція Північно-атлантійського оборонного союзу, проголошує, що політика ЗДА включає „довершені конституційним процесом союзи Злучених Держав з такими реґіональними або колективними заходами, які базуються на постійній та ефективній самодопомозі і взаємній піддержці та які стосуються національної безпеки Америки". Форми такого союзу ще не цілком вияснені. В дотеперішній европейській пропозиції союз мав би охоплювати згадані напочатку 5 европейські країн та ЗДА й Канаду. Америка, натомість, є зокрема заінтересована ще в безпеці данських територій Ґренляндії, як теж Ісляндії і Норвеґії. Береться до уваги теж поодинокі інші західно-европейські країни, головно Італію, хоча в цьому останньому випадку мировий договір зі своїми збросневими обмеженнями міг би бути перешкодою. Проєкт Північно-атлантійського договору в теперішньому світовому напруженні і непевності має першорядну вагу та значення і йому приділяється велику увагу.

ДАНЦІ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ШВЕДСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ ҐАРАНТІЇ.

Копенгаґа, 27 жовтня. — Данське міністерство закордонних справ заперечило повідомлення про пропозицію шведського уряду ґарантувати данську територіяльну інтеґральність.

СОВЄТИ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ПОСТАНОВИ ПРО ПОВІТРЯНУ БЕЗПЕКУ

Берлін, 27 жовтня. — Совєтські власті вчора ввечорі заявили, що вони не признають чотиродержавних постанов про безпеку повітряного шляху зі західних зон до Берліна і тим самим всяка відповідальність за нещасливі випадки, які могли б трапитися американським і британським літакам в теперішньому повітряному постачані бльокованого Совєтами Берліна, спадає на американських і британських пілотів. Рівночасно совєтське інформаційне агенство передало листа головного совєтського контрольора повітряної безпеки, в якому стверджується, що цей чотиродержавний договір про повітряну безпеку ніколи не був потверджений Контрольною Радою Союзників і тим самим він є недійсний. Совєтське твердження, якщоб вони намагалися перевести його в життя, створювало б безпосередню загрозу інцідентів, що могли б мати фатальні наслідки, з війною включно.

КАНДИДАТ НА СОВЄТСЬКОГО „ҐАВЛЯЙТЕРА" В НІМЕЧЧИНІ ВТІК НА ЗАХІД.

Берлін, 27 жовтня. — Вчора тут авторитетно повідомлено, що бувший німецький генерал Волтер Шрайбер, що був членом створеного Совєтами „комітету вільної Німеччини" та який попав в совєтський полон під Сталінградом і перейшов основне „перевиховання", тепер втік в західні зони. Шрайдера Совєти були вибрали на свого „ґавляйтера" до Німеччини і він мав бути „політичним керівником" твореної Совєтами „народної міліції". Перед війною він був професором Берлінського університету. Разом з Шрайдером втекли на Захід ще двох високих німецьких офіцерів.

ПРОЄКТ ВІЛЬНОГО ВІД КОМУНІСТІВ УНІВЕРСИТЕТУ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 27 жовтня. — З огляду на те, що місцевий університет є в совєтському секторі, Берлінці рішили зорганізувати Вільний Університет в американській зоні, що обслуговував би студентів не тільки зі західних зон, але теж охочих зі совєтської. Ще заки проголошено таку можливість, вже вплинуло понад 5,000 прохань про прийняття на студії.

РАДА БЕЗПЕКИ ПЛЯНУЄ ІНСПЕКЦІЮ В БЕРЛІНІ.

Париж, 27 жовтня. — Члени Ради Безпеки О. Д. Розглядають можливість поїздки до Берліна, з метою приглянутися створеним совєтською бльокадою стосункам та провірити настрої і бажання населення. Разом з ними поїхали б акредитовані при ОД кореспонденти.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПОМОГЛИ ШИРИТИ ПРАВДУ ПРО УКРАЇНУ

Українські робітники в Америці зробили не одно добре діло в акції допомоги Україні визволитись з неволі своїми масовими маніфестаціями та протестами, чи розголошуючи іншими засобами змагання українського народу до державної самостійности.

В тій праці члени У. Н. Союзу були завжди на першому місці. Явище природне, бо ж членство нашої організації — це найсвідоміший український елемент в Америці. Завдяки свідомости й жертвенности відділів У. Н. Союзу розійшлася, наприклад, яка тисяча примірників Історії України М. Грушевського по різних американських школах та установах таки зараз по появі цеї книжки. Треба признати, що й пізніше були такі відділи і члени У. Н. Союзу, що памятали, що книжка про Україну, її нарід та культуру, написана добрим автором і видана доброю американською фірмою, є не тільки ширенням відомства про історію та культуру українського народу, але теж і великою прислугою боротьбі цього народу за волю. Таких книжок, як знаємо, видав У. Н. Союз більше, вийшло вже й третє видання Історії України Грушевського, та, на жаль в останніх двох роках вони не доходять до нашої молоді, ні до ширших американських кол так, як би повинно бути і як цього вимагає сучасна пора.

В Америці тепер раз-у-раз чути про Україну, але головно з негативного боку, бо в звязку з виступами проти Америки різних Мануїльських. Тому, що нема ясного розуміння, чому так діється, в багатьох випадках ще й нині, поширення правди про Україну при допомозі доброї книжки, виданої англійською мовою, є далі дуже актуальним, не тільки в Злучених Державах чи Канаді, але й в інших країнах, де говорять англійською мовою.

Маючи цю важну справу на увазі й пригадуючи її кількома наворотами нашому громадянству в цім місяці книжки, водночас радіємо, що цей голос доходить далі до нашого робітництва, до тої „сірої маси", до якої ми постійно відкликаємось у різних потребах. Доказом цього може послужити Товариство ім. М. Драгоманова; відділ 181 У. Н. Союзу в Менвил, Ровд Айленд, яке закупило 48 примірників книжки проф. Кларенса Манінґа про Україну за суму $183.36, припоручаючи адміністрації „Свободи" вислати їх від імені цього Товариства 48 стейтовим бібліотекам в Злучених Державах.

Яка знаменита думка, яке розумне діло! Коби так тепер знайшлося ще таке товариство, що здобулося б на вислання до тих бібліотек ще 48 примірників Історії України М. Грушевського, то тим дали б ми змогу репрезентантам стейтових законодатних тіл, чи іншій публиці, пізнати історію українського народу з двох джерел: з книжки українського вченого та з праці американського науковця. А є між нами такі відділи У. Н. Союзу і є такі Народні Доми, що могли б легко здобутись на такий видаток! Ще додамо, що в нас є заховані списи тих товариств та осіб, що помагають розголошувати українське ім'я та поширяти правду про Україну закуповуючи видавані У. Н. Союзом книжки і посилаючи їх різним американським установам чи визначним американцям. Знаємо і тих, що купують ці книжки як „різдвяні дарунки" чи з іншої нагоди для своїх тут роджених дітей і внуків. Тішить нас дуже, що так культурно й розумно поступають наші звичайні люди-робітники, бо це вважаємо великим поступом. Одначе поступ не може стояти і тут на місці! Так і з нами і нашим завданням ширення правди про Україну.

Вибори коштовні, але чи поплатні?

„Не кидайте дрібних горішків слоневі" — писав Краєвий Республиканський Комітет у своїм зазиві до жертв на виборчий фонд. Коли згодом показалося, що великих дарів небагато і вони не вистачають на передвиборчу кампанію, республиканці поскромніли і в наступній відозві вже заговорили про вартість навіть малого камінчика.

Демократи вже в першій відозві сказали одверто: „Будьте щедрими в своїх жертвах".

Звіти з республиканських фондів за час від 1. вересня до 18. жовтня виказують, що між жертводавцями на виборчий фонд було 92 таких, що прислали по $,1000 або й більше. Паралельного демократичного звіту нема, одначе при інших нагодах вийшло на яву, що як республиканці, так і демократи мають постійних жертводавців, які дають на виборчу кампанію десятки тисяч. З республиканців згадують родину Дю Понта з Вилмингтону, яка цього року жертвувала $50,000 і це була найбільша одноразова жертва. Інші багаті родини, які дали по кілька десяток тисяч, є такі: Ракефелери, Мелони, Ґронді Пю, Віденери, Ґуґенгайми й Вандербилти. Між жертводавцями для Демократичної партії згадані такі родини: Аверел Гариман, Герберт Лімен, Чарлс Лукмен, Вилйем Полі, Чарлс Скурас, Готер Комингс, Франсис Бидл, Тайґ Вудс і Чарлс Бренан.

Добродії не згадані поіменно, тільки як родини, а це тому, що на підставі закона Геча з 1939 р. одиниця не може жертвувати на виборчий фонд більше ніж $5,000. Ухвалено цей закон з тої причини, щоб не виглядало, що вибори це справа грошей, і хто їх має більше, такий виграє виборчу кампанію. Не зважаючи на те, люди вміють обійти закон і якщо не вільно одиниці дати забагато, то може це зробити родина, складена з кількох голов.

Сенатська дослідча комісія, яка провірювала передвиборчі видатки партій в 1940 р., оприлюднила звіт, що тоді на вибори видано $22,831,000, а видатки на вибори в 1944 році $23,000,000. Одначе в обох випадках комісія заявила, що це тільки неповні звіти, бо точних звітів не можна було дістати. На підставі приватних інформацій знавці твердили, що вибори в 1940 році коштували $40,000,000. З огляду на відому „щедрість" поодиноких „опікунчих ангелів" обох політичних партій не було б у тому нічого дивного, одначе закон Геча дозволяє видати тільки $3,000,000 на агітацію однієї партії річно й обі партії вирахували офіційно кожний доляр в границях трьох мільйонів долярів.

Коли йдеться про теперішню перадвиборчу кампанію, то вона ще непокінчена й тому не можна знати, які будуть загальні видатки. Одначе вже тепер пізнати, що вони будуть вищі ніж в минулих кампаніях просто тому, що тепер є інфляція й кожний видаток мусить бути вищий ніж попередніми роками. Як приклад на це згадують, що оплата цілої сітки радієвих стацій у краєвому маштабі виносить $17,000 на пів години, а подорож літаком коштує $1—$2 за одну милю.

Загально говорять, що республиканці мають тепер більше гроша ніж демократи. Це походить з цього, що Демократична партія через хитання Трумана в справі Палестини зразила собі прихильників незалежної Палестини й вони не поспішили з дарами на демократичний виборчий фонд. Крім цього республиканці можуть виказатися, що ніби вони причинилися до зниження податків для підприємств, отже й підприємці віддячуються їм за це в формі дарів на кампанію. Робітничі організації, налякані законом Тефта-Гартлія й минулим досвідом, не виказують своєї щедрости так, як минулими роками, але більшість робітників таки прихильна Трумановi.

Передвиборчу кампанію критикують ще з іншого боку, а саме за те, що вона триває задовго, забирає людям час і просто руйнує самих кандидатів. Пересічно передвиборча кампанія, коли вибирають президента держави, триває три місяці. Заки прийде ще до настановлення кандидата на партійній конвенції, треба теж підготови. Отже головним кандидатам треба найменше пів року часу присвятити на виборчу агітацію. Коли йдеться про інших кандидатів, то вони мусять добре потрясти кишенею, щоб втримуватись на поверхні.

Крім отих „великих виборів", йдуть ще „менші" вибори що два роки, а подекуди — що року, як напр. до деяких стейтових леґіслатив і муніципальних рад, є ще й різні доповняючі вибори і т. п. Загалом нараховують в Америці вісім різних родів виборів. В порівнанні з Великобританією є це велике число, бо там є тільки вибори до палати громад парляменту і до муніципаліт. Так впродовж 12 років в Америці переводять вибори 32 разів, а в Англії тільки 6 разів. В Англії передвиборчий час триває пересічно 3 тижні, а в Америці 3 місяці. Значить за 12 років в Америці треба витратити 42 місяців часу, а коли ще трапляться різні доповняючі вибори, то й 50 місяців. Отже впродовж 12 років американці витрачують неповний рік часу на вибори.

Коли б це можна обрахувати в грошах, щойно тоді можна б пізнати, яка є матеріяльна втрата громадянства при такій виборчій системі. Та це справа майбутности й досі ще не все міриться вартістю гроша. На всякий випадок люди прийшли до висновку, що така демократія, як в Америці, є дуже к о ш т о в н о ю формою правління. Залишається ще, чи такі вибори виплачуються з морального боку. Досі була відповідь потверджуюча. Найперше, що підчас виборів обговорюються найрізнородніші справи. Це є політичний вишкіл громадянства на такі розміри, на які в інших країнах не можна мріяти. В парі з тим іде контроля над діяльністю народних репрезентантів. Коли так хтось в чімось промахнеться, тоді на такому не оставлять непорахованої кісточки. Коли ж йдеться про загрозу диктатури, то саме вибори виявляють, що під теперішню пору навіть не можна уявити собі заведення в Америці диктатури. Тому, хоч вибори коштовні, то ціна, заплачена за право свобідного вибору, не є зависока, коли йдеться про забезпечення свободи для народу.

Лев Ясінчук.

Скитальчі хвилювання

Не зважаючи на те, як хто дивився би на малу, безсилу й невповні оформлену Австрію, то відколи вона прийшла до внутрішньої рівноваги після своїх політичних хитань, вона таки стоїть передньою заставою для західньої Европи проти Сходу. Її становище скріплює ще й ця обставина, що свого часу слабо заступлені в уряді комуністи зробили політичну дурницю (з їхнього становища) й виступили з уряду. Від тієї пори вони не мають не то безпосереднього впливу на державні австрійські справи, бо мусіли перенестися на вулицю, але навіть вгляду в те, що уряд задумує робити. Недавно промовляв в Стирії державний секретар Фердинанд Граф й заторкуючи цей момент добавив, що комуністи повинні прийняти до відома, що згідно з волею австрійського народу (так називають себе тепер австрійці) дорога до будинку уряду залишиться для них зачиненою! Це — що правда — бундючна заява. Але — якщо австрійці видержать у тих переконаннях, яких з часом набрались (не без впливу американців), то комуністична пропаганда не прийметься тут і дальше. Та все ж таки в тому маленькому світику йде гостра боротьба між теперішніми двома світовими течіями.

З одного боку — австрійці бачать, що всі дотеперішні маневри комуністів в Австрії не вдалися, та нарешті добре усвідомили собі небезпеку від розеднання в питаннях про саме існування й потребу оборони проти диктаторських намагань. З другого боку тому, що комуністичні махінації в господарській ділянці завели, комуністичні агітатори пробують тепер щастя на політичному полі. Та все таки, якщо не станеться щось ззовні, то важко, щоб отруйна ненависть комуністів до західнього світу наблизила їх до мети, себто, щоб допомогла осягнути силу й завести тут т. зв. „людову демократію". Заклик обох партій, керуючих державним кораблем (людової й соціялістичної) до австрійських змляків, щоб без огляду на партійний світогляд протиставилися лівому фашизмові, викликує нервування в австрійських маріонеток, керованих комінформом. Це нервування має свій корінь мабуть у тому, що як це виявляє досвід останніх років, маленька меншість може тільки тоді зарвати владу, коли проти пястука загрози не піднести вчасно мужеського кулака самозахования. Австрійці нарешті усвідомили собі, яка доля стрінула би їх край і його мешканців, якщо б прийшли до влади ті, що виставляють себе за ангелів миру. Нарешті вони усвідомили собі, що в тій хвилині, коли б Австрія зробила з себе людово-демократичного сателіта, всі чесні громадяни підуть під партійно-політичний суд, на якому вони мусіли б покірно визнати себе злочинцями й шпіонами. Згаданий уже державний секретар сказав про це у своїй промові, що австрійці пізнали вже „гаковий хрест", а знаючи, що їх жде від „серпа й молота", не допустять ніколи на місце одного — другий символ диктаторства.

Здається, що наслідком такої постави австрійців Москва далі стоїть при цьому (не зважаючи на різниці поміж Кремлем і Тітом), що таки буде піддержувати прилучення південного австрійського краю Каринтії до Югославії. Це одна з найбільших безпосередніх перешкод до заключення мирового договору з Австрією. На це відповідають австрійці через свій уряд, що Австрія радше зрезигнує з договору, ніж пристане на обкроєння свої території.

Нас може й не цікавили б особливо ці факти з найновішої політичної історії Австрії, якби вони не мали впливу на положення української еміграції в Австрії, та якщоб вони не мали в собі стільки повчаючого для нашої політичної думки й настанови у відношенні до минулого, сучасного й будучого. Консолідація, послідовність і твердість є тільки чинниками, що становлять завжди міцне заборолo навіть проти спільного противника.

Що розказують дві монахині.

На днях ми мали неабияке потвердження вісток про відношення комунізму до свободи віри й до служителів церкви. Ненадійно зявилися тут дві українські монахині (СС Служебниці) з Галичини, що перебували в жіночому манастирі на Словаччині. Одної ночі обставив сильний советський військовий відділ кулеметами цей монастир, де вояки перевели основний трус і забрали відси 30 монахинь. Дві українки вспіли вирватися й утічи і ночами перейшли з великими пригодами лісами аж в американську область Австрії, де зголосилися до американської й австрійської влади. Їх „подорожні" переживання слухаються немов казка. На Словаччині й у Чехії йдуть безперервні арешти й вивози духовенства, в першу чергу монашого.

З Софійського Собору — Музей.

Недавно чули ми по радіо виклад советського музейника про Софійський Собор у Києві як памятник спільної „Русі". Говорив він про цей памятник так, немов би його віднайшли щойно большевики. Всьо вони там відкрили: і фрески на внутрішніх стінах, і мозаїки, і домовину князя Ярослава. Тому партія й уряд порішили (подумаєте: віддати вірним?) — зробити з нього заповідник і владити в ньому — музей. От і свобода віри!

Одинока розрада...

Наші скитальці потрохи розїжджаються у світ. Стає нас рідше. Вже кожний бажав би почати раз хочби як важке, але постійне життя, бо скитальщина остогидла. А засоби у всіх (з малими виїмками — очевидно) так вичерпалися, що люди не мають за що викупити призначених харчевими картками харчів. До Злучених Держав ще нема виїзду. Але нас займає і переймає радістю становище провідних кругів американських українців. Чи то ЗУАДК, чи „Свобода", чи Переселенчі Комітети, — всі вони так прихильно, по людяному, по громадському ставляться до скитальців: і тих, що ще не виїздять відти; і тих, що вже там найшлися, що направду бачимо наглядний доказ не тільки почуття спільної крові, але й батьківської вирозумілости. Вже колись ми розривали між нами статтю з „Свободи" („Наше становище"), а тепер маємо повну насолоду від прочитання статті „Допомогова акція й нова українська еміграція" (в ч. 229). Тут промовляє глибокий досвід, рідне чуття, вирозумілість і — любов брата. Коби якнайшвидше перейнялися думками тієї статті всі, до кого вона звертається. Від читання таких високоідейних думок стає легче зболілій душі скитальця.

18. X. 1948.

М. Брадович.

ЧУЖИНОЮ

2)

Кельнерка, що вразила Марка своїм єством, московською графинею напевно не була. З її очей дивилась приваблива щирість, якій не перечили стулені щільніше куточки уст, що свідчили про стриманість певно сформованої вдачі. Але де він бачив ці щирі очі і по дитинному уперто стулені уста, Марко не міг пригадати, тому й перегортав нетерпеливо сторінки книги власної памяти. Вік дівчини вказував на те, що дуже давно Марко її стрінути не міг, тому й переходив роки, що не лежали далеко позаду, хоч і видавались дуже віддаленими. Це були історичні роки по вибусі світової війни. В споминах пересувались перед Марком тисячі осіб, з яких нечислені вже не жили. Він мусів згадати віденську збірну станицю з жвавим сотником К. на чолі, що любив життя й у воєнній хуртовині, компонував перші стрілецькі уніформи, намагаючись одночасно витворити й національний дух молодого українського війська. Він пригадав короткий час військових вправ на Угорщині, тяжкі бої на засніжених верхах рідних Капатів, тріюмфальний вступ до визволеного Львова серед бурливої радости населення на його вулицях, дальший похід, нові бої, визволення Волині, ранення й гоєння прострілиного рамени в Луцьку...

І раптом він знайшов те, чого шукав на сторінках власної пам'яти. Він згадав хату вчителя Видницького, під старими липами на березі Стиря, проти острівка з вежею і мурами старої фортеці, де він приходив до сил опустивши шпиталь. Його було призначено провадити українську школу, одну з багатьох зорганізованих українськими січовими стрільцями на визволених частинах змосковщеної Волині й Поділля. На першій лаві на його викладах української мови й письменства сиділа пятнадцятилітня донька вчителя, Христя. Поручник Стодоріг почував себе в хаті старого вдівця, разом з яким жила лише його наймолодша донька, як у рідних. Але побут його тут був досить короткий. Він нетерпеливився в цім тихім захисті, тужив за своєю боєвою частиною, що пробивалась до серця України, і від'їхав на фронт, коли зміг лише рухати знов вільно раненим раменем.

Марко ані забув про малу Христю, ані пам'ятав про неї в бурливім вирі збройної боротьби, життя й подій. Образ напів-дитини, напів-дівчини з великими темносірими очима і постаттю розпочатої різьби, що обіцяє бути твором високої якости, лишився скорше в його підсвідомості. Може вона з'являлась йому в сонних мріях, де воля й розум не кермують чуттями. Може цей ясний соняшний уривок його суворого життя кидав своє проміння в його дальше життя, ніж він самий міг це гадати. Може доля дає нам сама те, чого ми варті, хоч ми й не жадаємо цього свідомо. Зрештою й воях є людиною і юнаком, що десь в глибині свого єства прагне часом пестощів більш ніж фахові „герої кохання"...

Від того часу минув якийсь десяток років, в яких були тим вищі моменти тріюмфу й невимовного піднесення, що за них доводилось платити безмірними національними втратами, пеклом болів, трагедією без кінця й краю. Протягом цих років товкся Марко невпинно то по пеклу України, то поза її землями, як післанець її відвічного призначення, яке носив в собі і бачив перед собою. В'язав собою близьких з далекими і перемагав силою духа обмеженість сил фізичних і матеріяльних...

Вернув як з далекої подорожі з минулого до сучасного. Не мав сумніву, що кельнерка з щирими очима була його давньою малою приятелькою. Відсунув попільничку, повну недокурків, і стос часописів, але не засвітив електрики під червоною умброю, полишившись в напів-темряві весняного вечора. Вагався зрадити, що не був Франсом Новотним, кореспондентом в і д е н с ь к о ї преси на Близькім Сході, але й не міг полишити приятельку її невідповідній долі, відчуваючи, що вона може бути лише його спільницею, а в кожнім разі належить до тих, кому треба помогати.

Переконавшись, що близьких сусідів він не має, та що з ясно освітленої каварні його затемненого кутка тераси не видно, дав він дискретно знак, що хоче платити. На подяку за значний додаток, сказав як колись — добривечір, панно Христе, і зазначивши час і місце нічного побачення, вийшов скорше ніж дівчина могла зрадити своє здивовання.

Вона пізнала Марка не очима, а серцем. Колишній юнак в стрілецькій уніформі був справді дуже мало подібним до елегантного пана, що змінив нарочно свій вигляд спічастою борідкою і непотрібними окулярами. В ній не вгавала ніколи остаточно надія стрінути вояка, що перейшов разом з нею, хоч і дуже корткий, але вирішальний уступ її життевого шляху. Тих кілька тижнів, протягом яких вона бачила, чула й відчувала його в школі, в дома і в товаристві, в човні на Стирі і на проходах в чудових соснових лісах біля Киверець і Рожища, припали на добу, коли вона переходила з діточого до дівочого стану, у великім історичнім моменті пробудження України від вікового приспання та її повстання до нового національно-політичного життя. Формування її змислів в'язалося тісно з формуванням інтелекту, витворенням цілого національного світогляду

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1948 РОКУ.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ ч. 444, в Саскатун, Саск., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Войтихівський Адам, Сенюк Стефан.
В. 7. Словик Адолф, Словик Олена.
В. 11. Сущак Іван.
В. 13. Карабін Іван, Карабін Марія.
В. 14. Гординський д-р Богдан.
В. 29. Козмовська Анна, Мадреський Михайло.
В. 33. Нелсон Едвард, Гусайко Володимир, Турей Марія, Зелінка Ольга.
В. 38. Балишак Стефан, Песарчик Марія А., Герберт Стефан, Маргінська Танька.
В. 44. Лещишин Василь.
В. 45. Туржанський Іван.
В. 53. Крисалка Джуанита Б.
В. 56. Вітенко Катерина.
В. 63. Бельська Анна.
В. 67. Патуляк Люба.
В. 72. Магоній Йосифа С.
В. 78. Варищак Михайло.
В. 84. Гайда Марія П.
В. 85. Шляхтанчин Лев.
В. 87. Топор Едвард.
В. 94. Сливинський Йосиф.
В. 96. Янусевич Павло, Дрозд Стефан.
В. 99. Каравич Олена.
В. 103. Танинг Маргарета М.
В. 105. Мадай Михайло, Слободзян Катерина, Слободзян Катерина М.
В. 107. Долошицький Стефан, Солан Іван.
В. 113. Папуга Юрій Р.
В. 116. Дідун Мaделина М.
В. 118. Тапінчак Михайло.
В. 120. Маслій Катерина.
В. 122. Хоптовій Мартин, Попович Вікторія.
В. 125. Скірник Іванна Л., Чорномаз Еленора К., Олшанський Анна, Поп Чарлс, Куц Анна.
В. 130. Береза Йосиф, Бунза Григорій.
В. 161. Кудрич Чарлс, Пташник Володимир, Кудрич Стефанія, Пташник Марія, Рогуцький Казимир Г.
В. 164. Лопушинська Катерина.
В. 165. Корнова Наталія, Скотинський Павло.
В. 171 Куфта Йосиф.
В. 172. Мороз Іван.
В. 175. Салабай Семен.
В. 179. Шефстійн Марія.
В. 180. Сивик Микола.
В. 183. Тустановський Григорій, Еен Константин, Іванчук Іван В.
В. 192. Політило Маргарета, Фейко Марія.
В. 194. Кіршак Олександра, Кіршак Володимир, Новомлинська Владислава, Манацький Евстахій, Манацька Францішка, Сеньків Роман, Манацька Марія, Новомлинський Володимир, Бугель Павло, Бугель Марія.
В. 196. Костюк Ольга.
В. 199. Біцко Артур С.
В. 204. Мадурас Юлія, Максимюк Катерина, Максимюк Семен, Гурджів Ефрозина, Багрій Ксеня.
В. 210. Кобан Іван В., Завадовський Філікс С.
В. 215. Назар Ольга.
В. 219. Шанок Павло.
В. 220. Ганес Марія, Стаюра Ольга.
В. 221. Чорномаз Мирослав, Фіца Володимир Р.
В. 234. Дучемінський Володимир.
В. 238. Зінко Люля Т., Ремик Маріянна, Помелуйко Кіра, Касперевич Марія, Біловідська Олена, Довганчук Іван, Френчко Давид, Ярош Ліліян, Ремик Павло.
В. 242. Пелешій Іван.
В. 245. Сабат Лілiян Е.
В. 261. Смереська Зофія.
В. 262. Кулявич Росел.
В. 265. Міцель Михайло, Самець Іван, Самець Ольга, Гавловський Михайло.
В. 276. Біжик Микола.
В. 277. Кущаковський Петро, Бучинська Анна, Скорек Антін.
В. 284. Регкоф Артур Ф., Щурек Іван, Гудима Петро, Василюка Іван.
В. 286. Зозуля Анастазія.
В. 287. Ляшек Іван, Горбейчук Дмитро.
В. 293. Коропецький Омелян, Зозуля Орест.
В. 312. Гулій Андрій.
В. 325. Лешко Петро, Височка Олена, Височка Марія, Кощів Дмитро, Вожняковський Петро.
В. 336. Карпінський Іван.
В. 338. Хомош Богдан.
В. 341. Лизен Петро, Сайкевич Петро Др.
В. 342. Моська Теодор.
В. 344. Присташ Мод М.
В. 345. Купрянчук Стефан, Колбій Джеймс.
В. 349. Добош Михайло.
В. 361. Хома Анна П., Суботін Стефанія, Пухір Михайло, Перетятко Марія, Суботін Михайло.
В. 364. Занко Олекса, Занко Андрій.
В. 367. Сипяг Микола.
В. 371. Вернер Володимир.
В. 374. Поліщук Анна, Волощук Іван.
В. 375. Рудакевич Теофіль.
В. 376. Гривко Анна.
В. 379. Куц Данило, Ольшанський Андрій В., Сачавська Марія.
В. 381. Деджевський Яків.
В. 388. Голкрофт Едвард В., Голкрофт Аніта О., Коваль Анна.
В. 393. Сапка Григорій, Скоробогатий Роман, Сапка Марія, Скоробогата Катерина.
В. 395. Мандро Анна.
В. 414. Ільків Акидина, Ільків Савій, Шинкар Ірина, Ільків Катерина, Ромчо Анна.
В. 428. Кордупель Іван.
В. 430. Д-р Хімінець Юліян, Мімінець Марія.
В. 432. Марощко Іван, Болубаш Володимир, Любінський Омелян, Кузан Оксана, Павлів Олена, Пилат Модест, Демчук Василь, Доцюк Юрко, Луців Федор, Бульчак Теодор, Барабаш Михайло, Гевко Іван, Федорищин Іван, Кудловський Іван, Дуда Роман, Мицяк Федор, Данилюк Михайло, Яремченко Борис, Андрійчик Григорій, Прокопів Теодор, Адамський Олекса, Качан Федор, Морикін Луць, Марків Теодор, Цап Микола, Бульчак Володимир, Головатій Юрко, Дмитренко Микола, Дейнега Михайло, Цьомик Микола, Павлів Володимир, Тимчук Вілям, Олійник Іван, Ковальський Стефан, Кира Максим, Будз Василь, Дорош Михайло, Онуфрик Володимир, Мельник Іван, Буковський Володимир, Деркач Мефодій, Чорковий Роман, Левицький Іван, Черешнивський Михайло, Габровський Володимир, Ладика Микола, Бульчак Богдан, Гробелський Ярослав, Пратшун Ярослав, Столяр Микола, Масняк Осип, Котик Михайло, Коваль Василь, Ілчина Володимир, Городиський Томко, Кузан Юліян, Горула Микола, Олійник Михайло, Герлак Микола, Голован Іван, Малаховський Іван, Логин Петро, Яречевський Іван, Ярош Андрій, Папірка Володимир, Пелехатій Мафтій, Волошанський Стефан, Онисків Михайло, Фаріон Осип, Мороз Федор, Федун Петро, Кравченко Дмитро, Левенець Василь, Педенко Михайло, Бучкий Василь, Яремко Юрій, Якубівський Теодор, Калашник Андрій, Мариняк Михайло, Лисяк Юліян, Гайдукевич Олекса, Кінаш Гриць, Кальніболоцький Іван, Хороб Михайло, Габа Михайло, Данилюк Стефан, Іванчук Іван, Чоботко Петро, Мілан Онуфрій, Марко Володимир, Колос Микола, Горський Антін В., Пашинський Омелян.
В. 436. Сорока Йосиф, Ложинський Іван, Чудейович Богдан, Калцияк Іван, Сидор Іван, Чудейович Марія, Латин Анна, Стефанишин Катерина.
В. 444. Кузів Остап, Милимок Олександра, Гнатюк Олекса, Буковський Никадер, Вовк тСефанія, Ребрина Наполеон, Чорній Іван, Павличенко д-р Тома.
В. 445. Дякунчак Юрій, Неволко Яків, Косарич Юрій, Локот Володимир, Патер Теодор, Павч Іван, Дейнека Віктор, Волощук Теодор, Чобітко Василь, Боцюрків Богдан, Мищик Модест, Гніздура Павло, Данилюк Петро.
В. 446. Шумелда Стефан, Войтович Ярослав.
В. 452. Гуляк Юрій, Дутчак Маріянна, Невліда Зофія, Білик Ольга А., Брич Катерина, Солан Іванна, Балата Анна.
В. 455. Попович Ярослав, Попович Лев М.
В. 456. Галайда Микола.
В. 458. Щуренко Олекса.
В. 462. Масій Джійна.
В. 464. Війтович Михайло.
В. 471. Бейба Анна.
В. 473. Грищук Юрій, Грищук Ярослав.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Збоян Йосиф.
В. 20. Запорожіян Стефан Р.*
В. 38. Баран Василь.*
В. 40. Глинська Анеля, Тех Теодора, Маерська Анна.
В. 45. Шайник Роман.*
В. 78. Ваненчук Антін, Фіняк Яків, Шайняк Марія.
В. 82. Земба Іван.*
В. 91. Кріль Іван,* Троян Ерл.*
В. 94. Городиська Стела.
В. 130. Чубатий Микола, Петрик Гнат, Петрик Катерина.
В. 144. Бабяк Михайло.
В. 219. Пороський Іван.
В. 259. Гізовський Михайло.*
В. 315. Дартичен Стефан.*
В. 361. Журат Іван, Віницька Марія.
В. 432. Передірій Стефан.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 45. Остапчук Ольга, Остапчук Марія.
В. 48. Грабовський Андрій,* Цеплій Іван.
В. 71. Завойський Стефан.
В. 102. Рокошевський Іван.*
В. 117. Кефор Марія, Кефор Іван.
В. 121. Ярош Марія, Ярош Михайло А.
В. 183. Матвіїв Джійна.
В. 277. Гомотюк Евстахій, Гомотюк Вілгелміна.
В. 331. Мандюк Микола.*
В. 342. Соштачко Юліян.*
В. 343. Андрушин Анна М.
В. 361. Воляр Теодор.
В. 432. Дума Василь.*
В. 474. Передірій Стефан.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 39. Рудий Франко.*
В. 38. Бріндак Володимир А.*
В. 45. Стар Ольга О.
В. 210. Хомів Дора.
В. 258. Головецький Марія, Могналь Марія.
В. 379. Хоркавий Діонізія, Хоркавий Дмитро.
В. 446. Окпиш Роман.
В. 455. Наум Василь.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Козак Анастазія, Козак Володимир.*
В. 2. Голда Михайло,* Голда Іван мол.,* Голда Мирослав.*
В. 30. Старощак Анастазія.
В. 38. Мурінка Никола.*
В. 78. Вдовяк Антонина.
В. 81. о. Волошин Богдан.
В. 105. Догон Іван.
В. 132. Тамборіні Данте.*
В. 142. Шевчук Яків.*
В. 150. Махницька Ольга.
В. 162. Магаць Катерина.
В. 170. Павлик Дорота Е.
В. 179. Чура Франко,* Чура Анна.
В. 204. Фесолович Стефан.
В. 206. Клекот Вілям.*
В. 230. Федзора Олена М.
В. 259. Максим Іван.
В. 283. Зобків Денис.*
В. 286. Бак Анастазія, Чорній Максим.*
В. 319. Бергер Ріта.
В. 348. Тарнавський Доналд.*
В. 353. Клет Володимир.
В. 361. Сич Феня.
В. 365. Стапин Максим,* Горват Тесій, Бойчак Михайло.*
В. 369. Савка Антін.*
В. 375. Сельска Марія А., Сельський Йосиф,* Торн Оберт Меланія А., Новелс Філіс, Граб Юрій.
В. 398. Сенишин Михайло В.*
В. 413. Ясинський Петро.
В. 414. Ковальчук Йосиф.*
В. 432. Новак Іван,* Рабій Василь,* гнат Василь,* Балан Катерина, Климаш Росел.*
В. 445. Сосновйч Леон.*
В. 446. Бабич Іван,* Фяла Олекса,* Корз Ігор,* Кущ Фред.
В. 456. Сахарський Іполіт, Рудницький Микола.
В. 458. Паращук Ярослав,* Шепідзин Микола,* Бакун Іван,* Квятко Семен.*
В. 459. Будник Антін,* Будник Марта.
В. 466. Росенз Іван,* Розенс Антонина, Дручок Михайло.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 90. Бродич Михайло,* Бродич Анна, Бродич Стефан,* Жолобайлюк Настуня.
В. 194. Запар Петро, Запар Дарія, Серна Йосиф, Кефор Марія, Кефор Іван.
В. 223. Цеплій Іван, Грабовський Андрій.*
В. 235. Завойський Стефан.
В. 291. Ярош Марія, Ярош Михайло А.
В. 292. Седляр Володимир В.*
В. 325. Забзва Василь.
В. 332. Білач Катерина.
В. 393. Серна Володимир.
В. 400. Рокошевський Іван.*
В. 432. Недошитко Джійна, Передірій Стефан.*
В. 445. Малечин Михайло А.*
В. 457. Мандюк Никола.*
В. 473. Дума Василь,* Панасюк Никола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 38. Бріндак Володимир А.*
В. 39. Рудий Франко.*
В. 45. Остапчук Ольга.
В. 210. Хомів Дора.
В. 379. Хоркавий Дмитро, Хоркавий Діонізія.
В. 446. Окпиш Роман.*
В. 455. Наум Василь*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 65. Петрочко Теодор.*
В. 99. Каравич Олена.
В. 109. Мороз Ева.
В. 115. Микита Ірина.
В. 163. Сенів Іван.*
В. 179. Тиндик Іван мол.*
В. 180. Філос Павло.*
В. 235. Андрищь Олена.
В. 280. Гнатюк Володимир.*
В. 361. Жико Катерина.
В. 386. Кучмак Росел.*
В. 421. Голіцька Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 237. Філяк Іван.*
В. 284. Шурек Іван.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 8. Спіяк Іван.
В. 18. Мольчик Ігнатій.*
В. 20. Гевко Марія.
В. 44. Третяк Гнат.
В. 55. Яечник Антін.
В. 65. Задорецький Стефан.
В. 77. Шкуринас Антін.*
В. 91. Павлишин Володимир.
В. 94. Войтович Магдалена.
В. 102. Волошин Іван.*
В. 104. Федин Ілько.*
В. 130. Солтис Іван, Бунза Анна.
В. 134. Копко Марія.
В. 140. Терлецький Теодор П.
В. 155. Грубізна Марія, Федюк Катерина.
В. 156. Артимко Марія.
В. 175. Поливка Яків, Горбянський Никола.
В. 179. Петришин Василь, Медвідь Василь.
В. 188. Олійник Никола.
В. 204. Кікта Микита, Самборський Михайло.
В. 230. Гнатишак Іван.
В. 237. Благітка Людвіга.
В. 252. Шостак Дамян.
В. 284. Ломиковська Магда.
В. 292. Гнатіо Дмитро.
В. 316. Кучмій Теодор.
В. 336. Пацула Онуфрій.
В. 367. Крик Іван, Павлів Вікторія.
В. 429. Гронська Михалина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1948 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	36,726
В місяці вересні 1948 р. прийнято нових	314
В місяці вересні 1948 р прийнято наново	26
В місяці вересні 1948 р прийнято з переступ. листами	19
В місяці вересні 1948 р прийнято з інших кляс	9
В місяці вересні 1948 р прийнято зі старого роду обезпеч.	—
Разом	37, 094
В місяці вересні 1948 р. суспендовано	65
В місяці вересні 1948 р. відійшли з переступ. листами	25
В місяці вересні 1948 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	9
В місяці вересні 1948 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці вересні 1948 р. відійшли зо зворотом у готівці	12
В місяці вересні 1948 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці вересні 1948 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	2
В місяці вересні 1948 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці вересні 1948 померли	35
Разом	148
З кінцем місяця вересня 1948 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	36,946

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	78
В клясі В.	на $ 750	11
В клясі С.	на $1000	166
В клясі В.В.	на $1500	5
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти в вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	453
В клясі О-1000	на $1000	302
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти в вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	5,322
В клясі Р-1000	на $1000	3,985
В клясі Р-1500	на $1500	56
В клясі Р-2000	на $2000	54
В клясі Р-2500	на $2500	7
В клясі Р-3000	на $3000	6

Обезпечення платне за життя в вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	4,076
В клясі Е-1000	на $1000	1,950
В клясі Е-1500	на $1500	50
В клясі Е-2000	на $2000	45
В клясі Е-2500	на $2500	5
В клясі Е-3000	на $3000	9

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,639
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,670
В клясі W-1500	на $1500	42
В клясі W-2000	на $2000	24
В клясі W-2500	на $2500	2
В клясі W-3000	на $3000	2
В клясі W-різні суми		75

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 250	162
В клясі Т- 500	на $ 500	3,441
В клясі Т- 750	на $ 750	498
В клясі Т-1000	на $1000	7,564
В клясі Т-1500	на $1500	179
В клясі Т-2000	на $2000	49
Разом		36,946

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Сенюк Марія І.
В. 7. Пупко Роберт, Бринчик Іван, Бринчик Силвія, Бринчик Йосиф, Нестер Росел, Салик Петро М., Салик Антін П.
В. 10. Кузяк Катлина Е.
В. 11. Бабиш Розанна.
В. 13. Ковальчик Терій Л., Ковальчик Григорій мол.
В. 14. Гук Яромир, Гук Лариса.
В. 20. Рибарз Лерій Р.
В. 24. Сміц Джесіка Л., Брадіця Роберт Дж., Брадіця Іван Р.
В. 28. Лютник Вілям, Балсавич Йосиф.
В. 29. Язвінський Михайло мол., Язвінський Олекса, Язвінський Іван, Модреський Михайло І., Грабовський Антін Б., Бігус Юрій М.
В. 33. Гусайко Роберт, Круць Патрися А.
В. 36. Герула Джудит А.
В. 38. Зербній Сандра М.
В. 42. Кучманик Марія А.
В. 45. Стар Варвара А.
В. 54. Добчанська Христина А.
В. 55. Шандровський Володимир мол.
В. 56. Скварка Дженета М.
В. 59. Глива Джесіка А.
В. 63. Мартин Христина А.
В. 65. Атаманчук Ширіль А.
В. 72. Магоній Магарета Ф.
В. 85. Шляхтанчин Василь.
В. 86. Попівчак Йосиф Н. мол.
В. 94. Матяновська Донна М. Судомір Йосиф М.
В. 102. Федак Григорій Л., Митросевич Григорій Л.
В. 103. Танин Таня М.
В. 107. Солан Давид А., Долошицька Марія Дж.
В. 118. Петруска Василь.
В. 122. Хоптовій Донно.
В. 125. Шурчай Татіянна, Шурчай Соня Цьолек Никола, Цьолек Маріянна, Цьолек Лорій, Цьолек Теодор, Ольшанська Зофія І., Куц Наталія, Куц Олеся Г.
В. 127. Сугловій Давид І.
В. 144. Рубей Марлина Дж.
В. 155. Чумер Михайло.
В. 161. Броновський Річард М.
В. 163. Токарчик Антін І., Кайзяр Ларія Дж.
В. 167. Кульматицький Іван Т., Бенкій Сузанна Л.
В. 170. Грабар Григоій С.
В. 179. Ереш Лувійза.
В. 180. Сивик Річард Н., Сивик Денис А.
В. 183. Мельник Петро М., Іваницька Патрися А., Матвів Лувійза М., Романів Павло А., Кубіцький Данило П., Седляр Синтія М., Седляр Володимир Вм. мол., Кубіцький Іван Й.Д., Наш Теодора.
В. 194. Новомлинський Богдан, Кіршак Ігор, Новомлинська Емілія, Бугель Олена, Бугель Анна, Бугель Стефан.
В. 200. Маркардт Юрій П.
В. 204. Ривак Анна М., Гураль Варвара.
В. 212. Каник Сандра А.
В. 221. Давис Йосиф І., Поплавський Джералд Т., Поплавський Доналд, Фіца Соня В., Мілорадович Ольга, Давис Йосиф І., Поплавський Павло М.
В. 225. Кочман Патрися.
В. 226. Крижалка Патрися А.
В. 230. Пірко Павло М.
В. 238. Рокетенеч Карен М. Рокетенеч Андрій П., Рокетенич Михайло Ю., Рокетенеч Стефан П., Штогрин Вілям мол.
В. 241. Гавлій Михайло Д.
В. 242. Пелескій Іван, Гаргай Юрій, Гаргай Григорій.
В. 247. Тур Марлина М.
В. 252. Теслюк Роберт А.
В. 254. Маржінський Петро Й., Робертсон Іван Ф., Селеман Меланія Е., Керелейза Стефан А.
В. 265. Мічель Петро, Паламар Реймонд М.
В. 266. Ференц Роберт Ю.
В. 275. Бутурла Іван Й.
В. 277. Горнат Бобій М., Мельник Патрися А.
В. 284. Василюка Патрися А. Василюка Марилина Р., Василюка Каролина Дж.
В. 292. Степчук Христина А.
В. 287. Шостак Анна, Костик Іван.
В. 295. Цич Ольга В.
В. 296. Пахольчак Річард С.
В. 298. Москалик Михайло, Москалик Катерина.
В. 301. Кришталь Лідія А.
В. 312. Дібайло Христина Т.
В. 316. Майкович Петро Й., Шонесій Варвара А.
В. 322. Котик Михайло С.
В. 323. Звадик Іван.
В. 324. Морган Катерина.
В. 325. Задорецький Денис П., Улицький Андрій В., Улицький Ігор, Улицький Юрій, Улицький Анна С., Лобур Марта А.
В. 344. Присташ Павло Ю.
В. 345. Давис Катлина М.
В. 361. Боднар Кортис О., Зеер Тома П., Донелій Джеймс Й., Гнатів Віра, Суботін Рома.
В. 363. Шафій Вілям М.

(Докінчення на стор. 4-тій).

Місячний Звіт Голов. Секретаря У. Н. С.

(Докінчення зі сторони 3)

В. 364. Сподар Едвард, Роборецький Іван А. Сливка Тереса А.
В. 371. Лайон Магарета А., Вернер Ірена, Вернер Варвара, Півоварський Денис.
В. 373. Вебер Варвара.
В. 374. Тангвий Вілям А. Тірній Несій.
В. 379. Шліпець Дарлина Е., Губчак Марія Р., Губчак Матислав М., Войняровський Андрій Т., Керечинський Лув.
В. 386. Щарба Кароля А.
В. 388. Василик Вілям.
В. 397. Матуліс Іван Я. Й. мол.
В. 420. Обах Михайло мол.
В. 429. Перковська Марія А.
В. 430. Хімінець Богдан.
В. 432. Тимчук Стефан, Бульчак Марія.
В. 436. Чудійович Антонина.
В. 438. Савчук Марія Л.
В. 444. Буковський Ігор Р., Вовк Ярослав В., Буковська Надія, Равлик Орест, Валько Володимир.
В. 445. Зелінський Денис С.
В. 446. Довгій Евген П.
В. 455. Попович Олександер М., Попович Анатоль І.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 48. Люліс Марія А., Люліс Евген, Люліс Дорота, Люліс Олеся.
В. 78. Ваненчук Володимир.
В. 82. Земба Іван А.
В. 200. Беймак Михайло.
В. 445. Зарецький Мирон, Зарецький Теодор Р.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 48. Цеплій Тереса М.
В. 117. Кефор Ігор.
В. 183. Матіїв Джійна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 8. Щурко Теодор.
В. 90. Личко Іван.
В. 194. Косович Остап.
В. 221. Луцьків Річард С.
В. 254. Гоптяк Елейна.
В. 265. Мічел Ірина.
В. 379. Харковий Ігор, Харковий Оксанна.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 10. Валик Стефан мол.
В. 48. Білас Павло Р., Білас Дорота, Білас Леон, Куцаба Ленард, Куцаба Христина А.
В. 75. Онуфритон Овен, Онуфритон Стефан к. мол.
В. 96. Кеслер Вілям.
В. 117. Корчинська Джійна.
В. 142. Шевчук Вінцентій.
В. 150. Махницька Ева.
В. 175. Білик Чарлс Е.
В. 253. Колісник Річарт В.
В. 274. Лінінський Михайло.
В. 280. Стець Ромейна.
В. 313. Тимчак Олена.
В. 365. Бойчик Йосиф, Бойчик Михайло.
В. 376. Ковалькевич Олена, Ковалькевич Розалія.
В. 379. Николаїшин Анна М., Николаїшин Ніл Т.
В. 414. Підлісний Ярослав, Кравець Патриса.
В. 415. Грин Дженета М., Грин Ольга, Грин Стелля.
В. 432. Косій Роналд С.
В. 466. Добровольська Олеся, Добровольський Браен, Розенс Іванна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 194. Кефор Ігор, Запар Олекса, Запар Звенислава О., Запар Любомир.
В. 223. Цеплій Тереса.
В. 393. Колонковський Джойс Р., Скоробогатій Любов Т. С., Скоробогатий Романа С. І.
В. 432. Недошитко Джійна.
В. 473. Панасюк Галя, Панасюк Морис І.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 11. Сущак Іван.
В. 29. Козмовська Анна.
В. 33. Нелсон Едвард.
В. 38. Писарчик Маріяна.
В. 67. Патуляк Люба.
В. 85. Шляхтанчин Леон.
В. 261. Смереська Зофія.
В. 312. Гулій Андрій.
В. 338. Хомош Богдан.
В. 361. Пухир Михайло.
В. 395. Мандро Анна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 8. Щурко Теодор.
В. 90. Личко Іван.
В. 194. Косович Остап.
В. 221. Луцьків Річард С.
В. 254. Гоптяк Елейна.
В. 265. Мицьо Ірина.
В. 379. Чоркавий Ігор, Хоркавий Оксанна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 361. Жико Вілям.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 96. Король Марія.
В. 202. Дзюлій Дорота.
В. 334. Семенюк Йосиф.

ДІТИ ПОМЕРШІ.

В. 53. Варонська Надійна А.
В. 147. Білий Катерина.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1948 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	13,301
В місяці вересні 1948 р. прийнято нових	185
В місяці вересні 1948 р. прийнято наново	9
В місяці вересні 1948 р. прийнято з переступ. листами	3
В місяці вересні 1948 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	8
Разом	13,506
В місяці вересні 1948 р. суспендовано	35
В місяці вересні 1948 р. відійшли з переступ. листами	11
В місяці вересні 1948 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	11
В місяці вересні 1948 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці вересні 1948 р. відійшли зо зворотом у готівці	3
В місяці вересні 1948 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці вересні 1948 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці вересні 1948 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці вересні 1948 померли	2
Разом	71
З кінцем місяця вересня 1948 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	13,435

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $ 500	3,478
В клясі 2-гій на $ 500	969
В клясі 3-тій на $ 100	2,440
В клясі 4Р на $ 250	157
В клясі 4Р на $ 500	2,215
В клясі 4Р на $1000	790
В клясі 5Е на $ 250	267
В клясі 5Е на $ 500	2,210
В клясі 5Е на $1000	611
В клясі 6С на $ 500	217
В клясі 6С на $1000	81
Разом	13,435
З кінцем місяця вересня 1948 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	50,381

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за вересень 1948 р. суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з виїмком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1948 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВПИСАЛИ СВОЇХ ДІТЕЙ ДО У. Н. СОЮЗУ? КОЛИ НІ, ВПИШІТЬ СЕЙЧАС!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ НАМ СТАТИ НА 50 ТИСЯЧ ЧЛЕНАХ?

Український Народний Союз має уже понад 50,000 членів. Це гарно. Всі ми горді з цього осягу. Але чи це вже все? Чи маємо на тому стати і тим числом вдоволитись? Думаю, що всі ми відповімо, що ні. Як так, то що далі робити?

Зачну з виказу, який проголосила тими днями Головна Канцелярія У. Н. Союзу, а в якому подано, скільки який відділ приєднав у кампанії членів. Чи не здивує нас, що було аж 115 відділів, що в цій кампанії навіть пальцем не махнули? Знов є 197 відділів, що не виповнили квоти, себто не дістали стільки нових членів, скільки було їм призначене. Я певен, що ті відділи, що „не дотягнули", тепер попрацюють дещо ревніше і свого досягнуть. Тим відділам можна простити, бо вони хоч старалися щось зробити. Зате 115 відділам треба сказати прямо в вічі, що вони не дбали за збільшення нашої організації. Знаю, що є яких 15 відділів, в яких місцевости таки нема вже кого вписати до Союзу. Зате 100 відділів занедбали справу, бо могли знайти хоч одну дитину в своїй місцевости, яку можна вписати до Союзу. Як нема під боком, то можна пошукати дальше. От секретарка одного з нюарських відділів, не маючи змоги дістати нових членів у своїй місцевости, поїхала в іншу місцевість, віддалену на сто миль, і таки своє осягнула. В подібних справах треба тільки написати до організатора, а він возьме до авта і завезе, куди йому вкажеться. Ще й нагороду за таких приєднаних членів дістанете! Знаю випадки, що відділовий урядник не міг вписати до Союзу своєї власної жінки і своїх дітей, а як приїхав до нього організатор, то й жінка згодилась і діти зістали вписані. Організатор є на те, щоб помогти при приєднуванню членів до Союзу і з цього треба усім відділам користати.

Така організація як У. Н. Союз не може стояти на місці. Вона мусить зростати, іти вперед і приєднувати до себе щораз більше нових членів. У ній не може бути „мертвих відділів". Думаю, що це зрозуміють ті відділи, що нічого не зробили в цій справі і візьмуться тепер до праці. Прикладом хай буде для них Відділ 434, що теж був „мертвим" і не здобув навіть тих 3 членів, які були йому призначені. Та в порозумінні зі мною він скликав організаційні збори в дні 17. жовтня і впродовж кількох днів здобув 11 нових членів. Отже надробив своє і ще як! Так повинні поступити тепер інші „мертві" відділи. Треба, щоб ми всі сповнили свій обовязок і сплатили свій довг нашому Батькові, бо сплачуємо його собі, свому народові. Не слухайте тих нерозумних, що кажуть „Союз уже має досить членів", а передумайте, що було б з У. Н. Союзом, коли б так думали наші люди давніше й що було б з цілим народнім життям нашої громади в Америці, коли б не було сильного У. Н. Союзу, що все — в погоду чи бурю піднімається, іде вперед?

Отже скликуйте збори, порозумівайтесь з організаторами і піднімайте наш Союз щораз вище й вище.

А. Маланчук,
організатор У. Н. Союзу.

ЗА МАСОВУ УЧАСТЬ В ЦЬОГОРІЧНИХ ЛИСТОПАДОВИХ СВЯТАХ.

Минає 30 років, як український нарід на західних землях України зірвав столітні кайдани і проголосив у Львові свою державну незалежність так, як це зробили східні українці в Києві універсалом з 22-го січня 1918 року.

Цю велику подію будемо святкувати врочисто і ми, американські українці. Я певна, що відсвяткуємо це величавими маніфестаціями і обєднаною громадою. Хай по наших громадах буде тим разом тільки одно свято, але величаве, з гарною програмою і з масовою участю наших громадян, бо інакше не повинно бути.

30-ліття Листопадового Зриву вказує наглядно, що хоч український нарід впав у нерівному змаганні збройної боротьби, то не впав його дух. Навпаки, цей дух зріс нині у велику силу. Не зломили його ні шибениці, ні голод, ні виселення, ні розстріли. Український нарід далі не піддається ворогові, а на могилах наших борців виховуються нові покоління народніх месників. Раз зірвавшись до волі і раз пізнавши свободу, український нарід вже ніколи не погодиться з неволею і не відступить від свого домагання жити в вільній і соборній Україні.

Листопадові дні, це воскресні дні української нації. Тому ми повинні обходити їх память святочно, як одна велика, обєднана родина, великим гуртом, громадою. На таких святах ми повинні набрати сильного гарту до дальшої праці в справі визволення українського народу.

Окремо дозволю собі звернутись до бувших вояків Українських Армій, бо вони повинні бути прикладом, як треба нам усім ставитись до таких обходів, як Листопадове свято. На 30-ліття Листопадового Зриву було б добре усім їм прийти з военними відзнаками і пропамятними хрестами. Покажіться, хай загал вас побачить! А теж подбайте, щоб загалові пригадати нашу живу дійсність з-перед 30 років.

Марія Скубова,
б. Сестра Милосердя Української Армії.

СКРІПІТЬ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС В ОБОРОНІ УКРАЇНИ! ВИШЛІТЬ НЕГАЙНО ВАШУ ДОБРОВІЛЬНУ ДОПЛАТУ ДО ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ"!

ТРУМАН У СПОРІ З СВОЇМ КОМІТЕТОМ.

Партійні провідники дорікають йому за те.

Президентові Труманові здається, що безпідставними нападами на республиканських членів конгресу він відверне увагу виборців від факту, що заки ще вибрано республиканський конгрес в листопаді 1946 р., він розбив солідарність Демократичної партії на три частині; що заки ще республиканці здобули конгрес, він попав у сварню з своїм власним кабінетом і порізнився з провідниками своєї партії, а відчужив теж своїх побратимів-демократів і залізничих робітників тим, що виказав свою нездарність при втриманні їх зорганізованими при собі.

Отже, хто інший, як не він самий є відповідальний за недостачу провідного хисту? За це справді можна жаліти Трумана, одначе навіть співчування з нещасним Герієм не може направити розкладу у краю, який повстав внаслідок його власних плянів.

Всі американці повинні підтримати, — а певно й дадуть підтримку — таким кандидатам Республиканської партії, як: Тамес Е. Дюї, губернатор стейту Ню Йорк, кандидат на президента і Ерл Ворен, губернатор стейту Каліфорнія, кандидат на віцепрезидента. Вони оба мають вроджений хист до проводу, мають досвід, талант, відвагу і самопевність. (ог.)

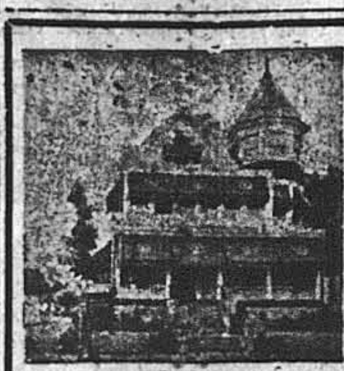
Усіх свяків, приятелів, знайомих повідомляємо, що похорон покійного

Івана І. Марковича

Капітана Армії Злучених Держав Америки
(Полягшого на війні дня 6-го жовтня 1944)
відбудеться
В СУБОТУ, ДНЯ 30-го ЖОВТНЯ 1948
в годині 9-тій ранку
В УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОС. ЦЕРКВІ СВ. ВМЧ. ДИМИТРІЯ
641 Розевелт Евню, Картерет, Н. Дж.

Тлінні останки Покійного будуть в похороннім заведенні п. Йосифа Синовецького, 46 Атлантик Стр. Картерет в пятницю, 29-го жовтня перед полуднем.

Йосиф і Катерина Маркович з дітьми.

ТАРЗАН, ч. 1959. Мінду схоплений.

Крадьки підійшла ватага ненадійно до хлопця...

...і нагло наскочила на нього.

„Цим разом мусимо запевнити себе" — сказав один із злобною усмішкою.

„Але ж ні!" — сказав уперто провідник. „Його тіло швидко відкриють в оцім недалекім містечку... Нам треба його взяти з собою".

А на побережжі великий Піт, член ватаги, слідкував за тінями Тарзана.